

Pyrin olemaan rohkea

Lori Fuller Sosa

kirkon lehdet

(Perustuu tositahtumaan)

Tänään oli Alkeisyhdistyksen ohjelma, ja Braydenia jännitti. Hän oli harjoitellut kovasti omaa osuuttaan. Mutta häntä pelotti puhua niin monen ihmisen edessä.

”En halua mennä kirkkoon tänään!” Brayden sanoi. ”En uskalla sanoa omaa osaani.”

Äiti halasi häntä lujasti. ”Tiedän, että kirkossa puhuminen voi olla pelottavaa. Mutta olet harjoitellut paljon. Tiedän, että selviydyt siitä.”

”Mitä jos pidämme rukouksen?” isä kysyi. ”Voimme pyytää taivaallista Isää auttamaan sinua olemaan rohkea.”

Brayden nyökkäsi.

Äiti, isä ja Brayden polvistuivat ja ristivät kätensä.

”Rakas taivaallinen Isä”, äiti rukoili, ”auta Braydenia olemaan rohkea. Auta häntä niin, että hän pystyy sanomaan oman osansa.”

Rukouksen jälkeen Brayden nousi autoon, ja he kaikki ajoivat kirkkoon.

Braydenia pelotti, kun hän istui korokkeella muiden lasten kanssa. Mutta hän muisti rukouksen. Se sai hänet tuntemaan olonsa vähän paremmaksi.

Pian oli Braydenin vuoro puhua. Hän katsoi ihmisiä, jotka hymyilivät hänelle. Siellä olivat äiti ja isä! Hän veti syvään henkeä. Sitten hän sanoi oman osansa kuuluvasti ja selkeästi. Hän jopa muisti kaikki sanat.

KUUNTUS ADAM HOWLING

”Se meni todella hienosti”, äiti sanoi kirkon jälkeen. ”Näyttää siltä, että rukouksemme vastattiin.”

Brayden hymyili. ”Taivaallinen Isä auttoi minua!”

He kävelivät yhdessä autolle. ”Miltä sinusta tuntui?” isä kysyi.

”Minua pelotti vieläkin, mutta kaikki oli hyvin”, Brayden sanoi. ”Ja minusta tuntui hyvältä, kun olin sanonut oman osani.”

”Tiedätkö, mikä se hyvä tunne oli?” äiti kysyi.

Brayden mietti hetken. ”Se taisi olla Pyhä Henki.”

”Niin minustakin”, äiti sanoi. ”Ja vaikka sinua pelotti, Pyhä Henki auttoi sinua olemaan rohkea.” ●